

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. januar 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1004/2020-4)

Påstande

- Sagsøgeren gives medhold i sagen.
- EUIPO's afgørelse af 20. marts 2020 tilbagekaldes.
- Den anfægtede afgørelse af 20. januar 2021 annulleres.
- Sletningen af EU-varemærke nr. 4 814 158 »APERITAL« på grund af manglende brug af de omtvistede varer i klasse 5 tilbagekaldes, samtidig opretholdes registreringen af disse varer (samt »farmaceutiske præparater«).
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Fejlagtig fortolkning af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 i forbindelse med vurderingen af begrebet reel brug af det anfægtede varemærke for de omtvistede varer
- Fejlagtig fortolkning af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 i forbindelse med vurderingen af begrebet rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Sag anlagt den 23. marts 2021 — De Capitani mod Rådet

(Sag T-163/21)

(2021/C 206/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Emilio De Capitani (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Brouwer og B. Verheijen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, hvori der var begæret aktindsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, som meddelt sagsøgeren ved brev af 14. januar 2021 med referencen SGS 21/000067, med bilag, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenserende parters omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001)⁽¹⁾ og manglende begrundelse, eftersom udbredelse ikke ville være til alvorlig skade for beslutningsprocessen.
 - Det gøres gældende, at den anfægtede afgørelse ikke tager hensyn til den nye forfatningsmæssige dimension, som fulgte af Lissabontraktatens ikrafttræden, særligt artikel 15, stk. 2, TEUF, og som skabte en ny retlig ordning for aktindsigt, navnlig med hensyn til lovgivningsdokumenter.
 - Sagsøgeren gør desuden gældende, at der i den anfægtede afgørelse ikke anvendes det korrekte kriterium i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, og at der fejlagtigt blev anvendt et argument om, at udbredelse af de ønskede dokumenter ville rejse tvivl om medlemsstaternes endelige valg og skabe unødvendig tvivl om deres hensigter.
 - Sagsøgeren har også anført, at der i den anfægtede afgørelse fejlagtigt anvendes et argument om, at udbredelse af de ønskede dokumenter ville gøre det vanskeligere for delegationerne at finde en balance mellem de forskellige foreliggende interesser i lovgivningsproceduren, og et argument om, at afslag på at udlevere et begrænset antal dokumenter ikke er det samme som at nægte borgerne mulighed for at få oplysninger om den lovgivningsmæssige beslutningsproces.
2. Andet anbringende om retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001) og manglende begrundelse, eftersom der ved den anfægtede afgørelse ikke blev anerkendt mere tungvejende offentlige interesser og meddelt aktindsigt på grundlag heraf.
 - Sagsøgeren har anført, at der ved den anfægtede afgørelse ikke blev anerkendt mere tungvejende offentlige interesser og meddelt aktindsigt på grundlag heraf. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse, idet udbredelse ville gøre det muligt for europæiske borgere at deltage i lovgivningsprocessen og sikre, at denne ikke går i stå, men bliver afsluttet.
3. Tredje anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at der er begået retlige fejl og foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af forpligtelsen til at give delvis aktindsigt (artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001) og manglende begrundelse.
 - Sagsøgeren har anført, at der i den anfægtede afgørelse ikke blev foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af, om der kunne meddeles delvis aktindsigt, og meddelt delvis aktindsigt. Det retlige kriterium blev anvendt forkert, idet dette kriterium indebærer, at det skal vurderes, om alle dele af et ønsket dokument er omfattet af den undtagelse, som påberåbes som begrundelse for afslag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 29. marts 2021 — European Gaming and Betting Association mod Kommissionen

(Sag T-167/21)

(2021/C 206/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Gaming and Betting Association (Etterbeek, Belgien) (ved advokaterne T. De Meese, K. Bourgeois og M. Van Nieuwenborgh)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen